

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 4 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

8. Ławnicy: Anna Kozłowska, Hanna Jurkowska

9. Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie del. do Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu Piotra Krystek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 grudnia 2019r., oraz 10 marca, 20 sierpnia, 21 grudnia 2020r. oraz 4 lutego 2021r.

sprawy A. P. (1) (P.), córki A. i M. z domu S., urodzonej w dniu (...) we W.

oskarżonej o to, że :

w okresie od 12 czerwca 2017r. do 10 października 2017r. we W. i w P., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, podrobiła dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksla na nazwisko I. P. w ten sposób, że niezgodnie z wolą wystawcy nadała mu treść weksla, a następnie tak sporządzonego dokumentu użyła przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w celu uzyskania korzyści majątkowej i doprowadzenia I. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 300.000 zł, to jest mieniem znacznej wartości, za pomocą wprowadzenia w błąd tego Sądu co do zasadności powstałego w ten sposób zobowiązania, przy czym do zasądzenia wymienionego w wekslu świadczenia nie doszło z uwagi na podjętą przez I. P. linię obrony,

tj. o czyn z art.310§1 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§2 w zw. z art.12§1 k.k.

1) Oskarżoną uznaje za winną zarzucanego jej przestępstwa popełnionego w sposób wyżej opisany przy przyjęciu, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi tj. winną przestępstwa art.310§1 i §3 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§2 w zw. z art.12§1 k.k. i za to na podstawie art.310§1 i §3 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.60§1 i §6 pkt 2 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 oraz ust. 7 i § 17 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżonej za rzecz oskarżyciela posiłkowego I. P. kwotę 3 000 (trzech tysięcy złotych) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

3) Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 300 złotych.

Tomasz Borowczak

10. Anna Kozłowska Hanna Jurkowska

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 lutego 2021r.	Sygnatura akt	III K 439/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. P. (1)	pkt. 1. części rozstrzygającej wyroku - w okresie od 12 czerwca 2017r. do 10 października 2017r. we W. i w P., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,	

		oskarżona podrobiła dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksła na nazwisko I. P. w ten sposób, że niezgodnie z wolą wystawcy nadała mu treść weksła, a następnie tak sporządzonego dokumentu użyła przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w celu uzyskania korzyści majątkowej i doprowadzenia I. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 300.000 zł, to jest mieniem znacznej wartości, za pomocą wprowadzenia w błąd tego Sądu co do zasadności powstałego w ten sposób zobowiązania, przy czym do zasądzenia wymienionego w wekslu świadczenia nie doszło z uwagi na podjętą przez I. P. linię obrony, przy czym czyn oskarżonej stanowił wypadek mniejszej wagi - wypełniając znamiona przestępstwa z art.310§1 i §3 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§2 w zw. z art.12§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. P. (1) i I. P. zawarli związek małżeński 28 czerwca 1980r.. W związku z umowa zawartą 10 grudnia 1996r. w ich małżeństwie obowiązywał	częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1)	658-661 zw. z 306-310; 668	

ustrój rozdzielności majątkowej. W toku trwania małżeństwa A. P. (1) i I. P. prowadzili działalność gospodarczą – hurtownię (...) we W., przy czym działalność ta była zarejestrowana wyłącznie na A. P. (1).

W roku 2008r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej przedsiębiorstwo A. P. (1) zakupiło u swego kontrahenta J. S. (1) towar na tzw. odroczony termin płatności. W ciągu roku powstało z tego tytułu znaczne zadłużenie. W dniu 10 maja 2012r. A. P. (1) zawarła z J. S. (1) ugodę sądową - strony zgodnie wskazały, że na poczet zaspokojenia wszelkich roszczeń A. P. (1) zobowiązuje się zapłacić na rzecz J. S. (1) 400.000 zł (w ratach), zaś spłata należności była zabezpieczona wekslem in blanco wystawionym przez I. P..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2016r., w sprawie XII C 1569/2014 orzeczono o rozwiązaniu małżeństwa I. P. z A. P. (1) z wyłącznej winy I. P.. Sąd ten ustalił, iż przyczyną rozkładu pożycia małżonków P. było niedochowanie wierności małżeńskiej przez I. P. i jego wyprowadzenie się ze wspólnego domu w sierpniu 2013r.. Wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 31 sierpnia 2013r., I ACa 368/16 apelacja I. P. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2016r., w sprawie XII C 1569/2014 została oddalona.

Pismem z dnia 24 marca 2017r. I. P. działając przez swojego pełnomocnika złożył wniosek do Sądu Rejonowego we Wrześni o zniesienie współwłasności dwóch nieruchomości, położonych we W., a to w związku z ustaniem małżeństwa z A. P. (1). Sprawa została zarejestrowana pod sygn.. akt I Ns 182/17. Na rozprawie przeprowadzonej 25 czerwca 2019r. wniosek został ograniczony jedynie do żądania zniesienia współwłasności jednej nieruchomości (położonej we W. przy ul. (...)). Do czasu wyrokowania w niniejszej sprawie sprawa prowadzona przez Sąd Rejonowy we Wrześni pod sygn. akt I Ns 182/17 nie została zakończona.

A. P. (2) w tamtym czasie (ale również w czasie orzekania w niniejszej sprawie) miała wielki żal do I. P. wynikający z jego zachowań względem niej, a które były przyczyną rozpadu ich związku małżeńskiego. W dniu 30 kwietnia 2017r. upłynął 3 - miesięczny termin umowy o pracę zawartej pomiędzy oskarżoną a

I. P. w dniu 1 lutego 2017r.. PO rozwiązaniu umowy o pracę A. P. (1) silniej zaangażowała się w prowadzenie swej działalności gospodarczej, a w sytuacji gdy w działalności tej zaprzestał brać jakikolwiek udział I. P. do oskarżonej zaczęli się zwracać inni przedsiębiorcy wskazując na istniejące ich zdaniem zadłużenie A. P. (1).

Pismem z dnia 12 czerwca 2017r. oskarżona A. P. (1) zawiadomiła I. P., że w tym dniu „został wypelniony weksel in blanco na kwotę 300.000 zł”, który to weksel „stanowi zabezpieczenie zapłaty zadośćuczynienia” na rzecz A. P. (1) z tytułu krzywd jakich doznała od wystawcy weksla (I. P.) w czasie ich małżeństwa (w szczególności w okresie ostatnich 8 lat”). Termin zapłaty weksla oskarżona ustaliła na dzień 30 czerwca 2017r..

Jednocześnie A. P. (1) i I. P. podejmowali działania celem zbycia nieruchomości zabudowanej ich domem, w którym mieszkali, położonej we W.. W dniu 17 lipca 2017r. została zawarta (w kancelarii notarialnej we W.) pomiędzy nimi jako zbywającymi a B. K. jako nabywcą przedwstępna umowa sprzedaży nieruchomości za kwotę 460.000 zł.

Pozwem z dnia 4 października 2017r. oskarżona A. P. (1) wniosła o zasądzenie od swego byłego męża – I. P. kwoty 300.000 zł (z odsetkami i kosztami). Wskazała, że jest w posiadaniu weksla podpisanego przez I. P., który wypełniła w dniu 12 czerwca 2017r., o czym powiadomiła I. P. pismem doręczonym mu 14 czerwca 2017r.. Wskazała też, że weksel ten dotyczy zadośćuczynienia z tytułu krzywd, jakich doznała ona od I. P. w czasie trwania związku małżeńskiego. Wskazała też na zobowiązania, jakie I. P. miał wbrew jej woli zaciągnąć w jej firmie. Do pozwu A. P. (1) załączyła weksel datowany na dzień 12 czerwca 2017r. i opatrzony podpisem pokrzywdzonego. W uzasadnieniu roszczenia pozwu A. P. (1) podniosła również, iż I. P. podpisał weksel w jej obecności, zdając sobie sprawę z tego, że czyni to w celu zabezpieczenia przysługujących jej względem niego roszczeń „co uczynił mając całkowitą świadomość, czego ten weksel dotyczy, gdyż rozmawialiśmy o tym, że jest to zabezpieczenie dla mnie”). Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty zarządzeniem z dnia 12 października 2017r. sprawa została zarejestrowana pod sygn..

akt XII C 1773/17. I. P. jako pozwany zaprzeczył, by kiedykolwiek wystawił na rzecz A. P. (1) weksel czy wyraził wolę wystawienia takiego weksla. Od początku postępowania wskazywał też, że jego była żona mogła wykorzystać pustą kartkę papieru jedynie podpisaną przez niego, które w przeszłości – w trakcie prowadzonej w rzeczywistości wspólnie a formalnie przez A. P. (1) działalności gospodarczej – pozostawił do dyspozycji swej byłej małżonki celem wykorzystania „na wypadek pilnej konieczności” w czasie jego nieobecności. Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono – ostatnio na podstawie art.177§1 pkt.4 k.p.c. na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 stycznia 2020r., sygn. akt XII C 91/20.

Pismem z dnia 2 stycznia 2018r. I. P. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez swoją byłą małżonkę – A. P. (1).

Na podstawie opinii biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów ustalono, że podpis nakreślony pod spornym dokumencie datowanym na 12 czerwca 2017r. i tytułowanym jako „weksel”, został złożony przez pokrzywdzonego I. P., natomiast cała

pozostała treść dokumentu została nakreślona własnoręcznie przez oskarżoną A. P. (1).

Pismem z dnia 16 grudnia 2020r. pełnomocnik A. P. (1) występujący w sprawie XII C 91/20 (dawniej (...)) cofnął powództwo w całości.

W dniu 3 lutego 2021r. A. P. (1) i I. P. zawarli ugodę pozasądową dot. ich rozliczeń finansowych.

Oskarżona A. P. (1) jest córką A. i M. z domu S., urodziła się w dniu (...) we W.. Oskarżona obecnie jest stanu wolnego nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nadal prowadzi działalność gospodarczą, osiągając z tego tytułu dochody na poziomie 8.000 złotych miesięcznie, dodatkowo uzyskuje dochody z najmu nieruchomości (rocznie 48.000 zł). A. P. (1) nie była nigdy karana za przestępstwa, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię środowiskowa.

Na podstawie opinii sądowo - psychiatrycznej ustalono, iż oskarżona in tempore criminis miała w pełni zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. U oskarżonej nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, stwierdzono

natomiast zaburzenia adaptacyjne depresyjne (stan depresyjny) charakteryzujący się takimi objawami jak obniżony nastrój, poczucie bezradności i beznadziejności zaburzenia, występujące w reakcji na przedłużające się narażenie na sytuację stresową, czym dla A. P. (1) były problemy małżeńskiej i finansowe, w jej poczuciu przerastające jej możliwości radzenia sobie). Sytuacje związane z jej problemami małżeńskimi oraz finansowymi przyczyniały się do narastania percepcji własnej sytuacji życiowej jako niestabilnej, zagrażającej i frustrującej. Z tego powodu A. P. (1) mogła podejmować działania impulsive, nacechowane chęcią obrony i mogło mieć to wpływ na jakość wnioskowania i podejmowania procesów decyzyjnych, jej zachowanie mogło być racjonalne w stopniu ograniczonym, niemniej oskarżona jest zdolna do intelektualnej kontroli swojego zachowania i posiada odpowiednią zdolność pojmowania norm społecznych i prawnych.

Na podstawie opinii sądowo - psychologicznej ustalono, że u A. P. (1) dominującymi cechami osobowości są wysoki

poziom lęku (zwłaszcza przed utratą ważnych / bliskich pod względem emocjonalnym osób), tendencja do obniżonej pewności siebie i obniżonej wiary w siebie, wysoka intensywność przeżywania oraz wysoka reaktywność emocjonalna – zwłaszcza w relacjach interpersonalnych, wysoka potrzeba kontaktu emocjonalnego.

Oskarżona nie ma wykształcenia wyższego, mimo prowadzenia przez wiele działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia spraw formalnych korzystała ze wsparcia osób trzecich, a uwarunkowania środowiskowe predysponują ją do kierowania się praktycznymi umiejętnościami nabytymi w drodze tzw. doświadczenia życiowego w większym stopniu niż wiedza teoretyczną. Taki wzorzec funkcjonowania A. P. (1) wraz z jej uwarunkowaniami osobowościowymi pierwotnie obniżają jej krytycyzm w zakresie oceny okoliczności, które wykraczają poza jej doświadczenia życiowe. W opinii biegłego psychologa oskarżona zwłaszcza w okolicznościach reakcji stresowej na długotrwałe czynniki stresowe może mieć obniżoną zdolność do krytycznej oceny sytuacji.

zeznania I. P.	662-668 w zw. 13-14, 156, 324-326	
zeznania G. R.	669-670 w zw. z 33-34	
zeznania K. Ś.	670-672 w zw. z 39-40	
częściowo zeznania K. K. (1)	672-675 w zw. z 62-63, 259-260	
częściowo zeznania I. M.	675-676 w zw. z 66-67, 134	
zeznania R. K.	694-695 w zw. z 135-136	
kopia akt sprawy Sądu Okręgowego w Poznaniu XII C 91/20 (dawniej XII C 1773/17) z powództwa A. P. (1) przeciwko I. P. o zapłatę 300.000 zł	załącznik do akt głównych	
akta Sądu Rejonowego we Wrześni I Co 1571/12dot. zawiadzenia przez J. S. (1) do próby ugodowej A. P. (1)	załącznik do akt głównych	
kopia akt Sądu Rejonowego we Wrześni I Ns 182/17 dot. zniesienia współwłasności pomiędzy A. P. (1) i I. P.	załącznik do akt głównych	
wezwanie do zapłaty weksła	15	
opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów	78-101	
kopia akt Sądu Okręgowego w Poznaniu XII C 1569/14 o separację	208-258	

a następnie o rozwód pomiędzy I. P. a A. P. (1)			
protokół oględzin zapisów na nośniku cyfrowym	267-271		
wywiad środowiskowy	321-322, 700-701,		
opinia sądowo psychiatryczna	389-341, 717-718,		
dokumentacji dot. wzajemnych roszczeń finansowych A. P. (1) i I. P.	389-414, 424-618, 630		
dokumentacja dot. leczenia oskarżonej	653-656,		
karta karna	737		
opinia sądowo - psychologiczna	745-772,		
kopia pisma o cofnięciu powództwa przez A. P. (1) w sprawie XII C1773/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu	774-775,		
kopia ugody pozasądowej zawartej 3 lutego 2021r. pomiędzy A. P. (1) a I. P. z załącznikami	780-797		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	A. P. (1)	czyn zarzucony	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sąd odmówił wiary części wyjaśnień oskarżonej oraz zeznań świadków I. M. i K. K. (1) i nie uznał za udowodnione ich twierdzeń co do rzekomego nakreślenia przez pokrzywdzonego podpisu na czystej kartce w 2012r. w biurze hurtowni oskarżonej w celu zaciągnięcia zobowiązania wekslowego.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1)	658-661 zw. z 306-310; 668	
częściowo zeznania K. K. (1)	672-675 w zw. z 62-63, 259-260		
częściowo zeznania I. M.	675-676 w zw. z 66-67, 134		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania częściowo zeznania świadków I. M. i K. K. (1)	Jedynie częściowo zasługiwały na wiarę wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1). Nie przyznała się ona do popełnienia przestępstwa, na rozprawie odmówiła złożenia wyjaśnień i odpowiadała wyłącznie na pytania swego obrońcy. Znaczną część	

swych wyjaśnień A. P. (1) poświęciła zrelacjonowaniu swych problemów małżeńskich z I. P., sposobu traktowania jej przez niego, swemu poczuciu bycia oszukiwaną przez byłego męża i jego niewierności małżeńskiej, która stała się później podstawą orzeczenia rozwodu z jego winy. A. P. (1) wskazała przyznała też, że nakreśliła zapisy na wekslu później załączonym do pozwu o zapłatę, a uczyniła to na czystej kartce papieru, na której wcześniej I. P. nakreślił swój podpis. Oskarżona opisała też okoliczności, w jakich miała wejść w posiadanie owej podpisanej przez pokrzywdzonego czystej kartki. Wskazała mianowicie, że miało to miejsce na początku 2012r. w biurze hurtowni przez nią prowadzonej, w obecności jej siostry I. M. i córki K. K. (1). Co do przyczyn podpisania wówczas owej kartki oskarżona wskazywała różne: raz że miało to być „takie zabezpieczenie, zadośćuczynienie”, ponieważ „mąż brał towar na F. i za niego nie płacił”, a podpisana in blanco kartka miała zabezpieczyć oskarżoną „w związku z tymi długami”, innym razem że miała to być forma „zadośćuczynienia za krzywdy” wyrządzone oskarżonej przez I. P. w czasie trwania

małżeństwa „zarówno przed podpisaniem kartki, jak i po podpisaniu”.

Wersja zdarzeń zaprezentowana przez A. P. (1) została poparta zeznaniami świadków I. M. (siostry oskarżonej) i K. K. (1) (córkę oskarżonej i pokrzywdzonego).

Podkreślić należy, iż każda z tych świadków była bardzo emocjonalnie nastawiona do sprawy, jednoznacznie opowiadały się po stronie A. P. (1) potwierdzając jej tezy o skrzywdzeniu przez I. P. i szeroko kreśląc w szczególności wątek jego niewierności małżeńskiej. Wskazując, że były obecne przy tym jak w 2012r. w biurze hurtowni I. P. podpisał na żądanie A. P. (1) czystą kartkę papieru i wręczył ją oskarżonej mówiąc, że ta „jest za głupia, by cokolwiek coś z tym zrobić”, świadkowie M. i K. wskazywały jednocześnie, że z relacji oskarżonej jedynie czerpią swą wiedzę na temat rozmowy jak miała mieć miejsce wcześniej między małżonkami P., kiedy mieli oni jakoby uzgodnić, iż sporna karta podpisana przez I. P. miała być zadośćuczynieniem dla A. P. (1) za to, że ten „spotyka się z paniami”, „za długi”. Ich wiedza w tym zakresie była więc wiedzą wtórną – z relacji A. P. (1).

Oceniając wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania

		I. M. i K. S. doszedł do przekonania, że zasługują one na wiarę w części dotyczącej problemów małżeńskich A. P. (2) i I. P. oraz przyczyn tegoż – w szczególności związanych z niewiernością małżeńską pokrzywdzonego. Twierdzenia te korelowały nie tylko wzajemnie, ale również z ustaleniami prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu rozwiązującego małżeństwo oskarżonej i pokrzywdzonego. Brak było również podstaw do kwestionowania faktu autorstwa podpisu I. P. na kartce papieru, która w czerwcu 2017r. została uzupełniona osobiście przez A. P. (1) w sposób powodując powstanie weksla.	
zeznania I. P.	Za wiarygodne Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego I. P. w części, w której zaprzeczył on okolicznościom wskazywanym przez oskarżoną a dotyczącym złożenia przez pokrzywdzonego podpisu na czystej kartce papieru. I. P. w sposób rzeczowy i konsekwentny zaprzeczył, by składając podpis na „pustej” kartce papieru, na której następnie oskarżona nakreśliła zapisy skutkujące powstaniem dokumentu o cechach weksla, kiedykolwiek miał zamiar zaciągnięcia zobowiązania		

wekslowego i by czynił to właśnie w tym celu. Z przyczyn, o których była mowa wyżej przy negacji wiarygodności wyjaśnień oskarżonej oraz zeznań świadków M. i K. za wiarygodne Sąd uznał zeznania I. P., który opisał, jak jeszcze w czasie trwania małżeństwa, ale wcześniej niż w 2012r. pozostawił do dyspozycji swej ówczesnej małżonki kartkę papieru z samym tylko podpisem. Wy tłumaczenie tegoż zachowania przez I. P. wskazującego, iż było to związane z częstą nieobecnością w domu (wynikającą z obowiązków zawodowych I. P.) jakkolwiek świadczące o naiwności pokrzywdzonego (którego małżeństwo nie było przecież wzorem zgodności) to jednak uznać winno być za zgodne z zasadami logicznego rozumowania. Zeznania pokrzywdzonego pozostawały również w zgodności z zeznaniami świadków G. R. i K. Ś., którzy potwierdzili wersję zdarzeń przedstawioną przez I. P..

Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom I. P. w części dotyczącej przyczyn rozkładu związku małżeńskiego małżonków P. – w tym zakresie zeznania pokrzywdzonego pozostawały w sprzeczności nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonej,

	zeznaniami świadków, ale też ustaleniami prawomocnego wyroku rozwodowego w który jednoznacznie ustalono, iż to I. P. w szczególności z uwagi na swą niewierność małżeńską, był winny rozpadu swego małżeństwa z oskarżoną.	
zeznania G. R.	Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka G. R., które cechowały się logicznością, spójnością wewnętrzną oraz zgodnością z zeznaniami I. P.. Zeznania te wsparły wersje zdarzeń przedstawioną w zeznaniach przez pokrzywdzonego a dotyczącą okoliczności podpisania „pustej” kartki papieru, która później została wykorzystana przez oskarżoną.	
zeznania K. Ś.	Sąd w całości dał wiarę zeznania świadka K. Ś., które cechowały się logicznością, spójnością wewnętrzną oraz zgodnością z zeznaniami I. P.. Zeznania te korelowały z wersją zdarzeń przedstawioną przez I. P., przy czym źródłem wiedzy świadka Ś. była relacja pokrzywdzonego.	
zeznania R. K.	Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka R. K., któremu I. P. zwierzył się z tego, że pozostawił do dyspozycji swej ówczesnej małżonki	

	A. P. (1) czystą kartkę papieru podpisaną przez siebie in blanco. Zeznania R. K. były przydatne dla stwierdzenia, iż opisywane zachowanie pokrzywdzonego jakkolwiek wydawać by się mogło naiwne, to dla tzw. „przeciętnego” człowieka nie jest niczym niezwykłym.	
opinia biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów	Za w pełni przydatna Sąd uznał opinię biegłego z dziedziny kryminalistycznych badań dokumentów (k.78-101), która pozwoliła na ustalenie autorstwa zapisów na spornym dokumencie – wekslu datowanym na 12 czerwca 2017r.. Opinia ta nie budziła żadnych zastrzeżeń pod względem merytorycznym, była pełna, jasna, rzeczowa, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności. Wskazywała ona na bardzo wysoki zasób wiedzy jej autora oraz jego profesjonalizm. Charakteryzował ją profesjonalny sposób sporządzenia, duży stopień szczegółowości, wszechstronność i obiektywna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.	
opinie psychiatrów psychologa biegłych oraz	Sąd uznał za w pełni przydatne w sprawie opinie biegłych lekarzy psychiatrów, a dotyczącą stanu zdrowia psychicznego oskarżonej A. P. (1), jak	

również opinię sądowo psychologiczną uzyskaną na etapie postępowania jurysdykcyjnego. W ocenie Sądu opinie te były jasne, rzeczowe i wyczerpujące, wolne od wewnętrznych sprzeczności, uwzględniały całokształt materiału dowodowego dostępnego w sprawie na danym etapie postępowania, a nadto sporządzone zostały w oparciu o osobiste spostrzeżenia biegłych poczynione w toku badania oskarżonej. Zarówno wiedza, jak i doświadczenie zawodowe powołanych biegłych psychiatrów oraz biegłego psychologa nie budziły w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Opinie ta pozwoliła na kategoryczne ustalenie stanu poczytalności oskarżonej A. P. (1) in tempore criminis, jak również jej cech osobowości, jej samooceny, zdolności do noszenia długotrwałego stresu.

dowody z dokumentów

Sąd uznał za przydatne dla celów postępowania ujawnione w sprawie i wymienione wyżej dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw by czynić to z urzędu. Podkreślenia

	wymaga przydatność dla rozstrzygnięcia dokumentacji związanej z procesami prowadzonymi pomiędzy stronami (z powództwa A. P. (1) przeciwko I. P. o zapłatę 300.000 zł; procesu rozwodowego, postępowania przed Sądem Rejonowym we Wrześni I Ns 182/17 dot. zniesienia współwłasności pomiędzy A. P. (1) i I. P.).		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania częściowo zeznania świadków I. M. i K. K. (1)	Nie zasługiwały na wiarę twierdzenia oskarżonej oraz świadków I. M. i K. K. (1) co do rzekomego nakreślenia przez pokrzywdzonego podpisu na czystej kartce w 2012r. w biurze hurtowni oskarżonej. Twierdzenia te pozostawały w rażącej sprzeczności z zeznaniami I. P., ale również pozostawały w sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. W świetle tych zasad nielogicznym było bowiem to, że skoro I. P. wiedział jakoby w jakim celu	

		podpisuje kartkę in blanco i że ma ona stanowić zabezpieczenie rzekomych krzywd oskarżonej A. P. (1) jako jego ówczesnej małżonki, to dlaczego oskarżona i pokrzywdzony nie sporządzili wówczas deklaracji wekslowej – przecież podpisanie w takiej sytuacji „pustej” kartki byłoby skrajnie nielogiczne, skoro pozostająca z nim w głębokim konflikcie małżonka przynajmniej hipotetycznie mogłaby ją wykorzystać w rozmaity sposób, zaś krzywdy wyrządzone A. P. (1) przez jej (obecnie byłego) nie zostały nigdy jednoznacznie sprecyzowane (ani przed złożeniem przez pokrzywdzonego podpisu na kartce ani później), nie sprecyzowano też kiedy dokładnie doszło do wyrządzenia przez I. P. szkody w działalności gospodarczej jego małżonki, w jakiej wysokości i w jaki sposób została ona obliczona, a strony nie miałyby się umówić się na górny limit odpowiedzialności I. P. w tym zakresie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo		

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	A. P. (1)
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie Sądu materiał dowodowy pozwalał na kategorię stwierdzenie, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej przestępstwa przy czym, kwalifikacja prawna jej zachowania zaproponowana przez oskarżyciela publicznego wymagała niewielkiej jedynie korekty poprzez przyjęcie, że wyczerpane zostały znamiona przestępstwa określone w art.310§1 i §3 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§2 w zw. z art.12§1 k.k..			
Zgodnie z art.310§1 k.k. przestępstwo popełnia ten, kto podrabia albo przerabia polski albo obcy pieniądz, polski albo obcy znak pieniężny, który został ustalony jako			

prawny środek płatniczy, jednak nie został jeszcze wprowadzony do obiegu, inny środek płatniczy albo dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej albo zawierający obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach albo stwierdzenie uczestnictwa w spółce lub z pieniędzy, innego środka płatniczego albo z takiego dokumentu usuwa oznakę umorzenia, przy czym w wypadku mniejszej wagi (art.310§3 k.k.) sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary. Zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie zgodnie przyjmuje się, że weksel może stanowić dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej, o którym mowa w art.310§1 k.k. (vide m.in.: uchwała Sądu Najwyższego z 21 marca 2007r., I KZP 2/07, OSNKW 2007/4/31; zob. też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 17 lutego 2016r., II AKA 7/16, LEX nr 2039643; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 12 lutego 2015 r., II AKA 318/14, LEX nr 1755177; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 listopada 2003 r., II AKA 377/03, OSA 2004/12/90 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 maja 2010r., II AKo 105/10, LEX nr 663648; wyrok SA w Katowicach z

13.03.2003 r., II AKa 52/03, LEX nr 82852; wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 5 kwietnia 2006 r., II AKa 355/05, LEX nr 176529; J. Skorupka, Weksel własny in blanco jako przedmiot wykonawczy w przestępstwie z art. 310 §1 k.k.. Przegląd Sądowy 2007, nr 1. s. 79; M. Pacura: Weksel in blanco jako środek płatniczy, LEX).

Mając na uwadze opinię biegłego z zakresu badań kryminalistycznych dokumentów niewątpliwym pozostawało, iż poza podpisem pokrzywdzonego I. P. cała reszta zapisów znajdujących się na spornym dokumencie została nakreślona przez oskarżoną A. P. (1). Z przyczyn, o których była mowa wyżej, Sąd dał również wiarę zeznaniom I. P., który zawsze konsekwentnie zaprzeczał wystawieniu na rzecz swojej byłej żony – A. P. (1) weksla. W ocenie Sądu wypełniając wskazaną treść dokumentu oskarżona zrealizowała znamiona określone w art.310§1 i §3 k.k., a nie jedynie czynu z art.270§2 k.k.. Ten ostatni czyn może wprawdzie polegać na bezprawnym uzupełnieniu czeku in blanco lub weksla in blanco (vide: J. Skorupka, Karnoprawna ochrona, s. 81-86; wyrok

Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 24 października 2012r., II AKa 290/12, Legalis; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 lutego 2013r., II AKz 34/13, Prok. i Pr. - wkł. 2013, nr 10, poz. 28; postanowienie Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2017r., III KK 121/17, Legalis; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 5 lipca 2016r., II AKa 146/16, Legalis, niemniej jednak jeśli sprawca podrabia podpis wystawcy lub przerabia treść weksla lub czeku zupełnego, zastosowanie znajdzie już art.310 k.k. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 22 marca 2001r., II AKa 61/01, OSA 2001, Nr 9, poz. 55; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 14 maja 2003r., II AKz 366/03, OSAG 2003, Nr 2, poz. 130; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 5 lipca 2016r., II AKa 146/16, Legalis; postanowienie Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2017r., III KK 121/17, Legalis). Takie rozumienie pojęcia „blankiet” prowadzi do wniosku, że z art.310§1 k.k. należy też zakwalifikować wypełnienie podpisanej kartki niebędącej blankietem treścią właściwą czekowi czy wekslowi (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21 grudnia 2017r., II AKa 241/17, Legalis). To rozróżnienie

podstaw odpowiedzialności jest zasadne dlatego, że podpis na blankiecie (czekowym, wekslowym) składany jest z zamiarem zaciągnięcia zobowiązania (odpowiednio czekowego, wekslowego). Jak już wyżej wspomiano w realiach niniejszej sprawy nie sposób ustalić zamiar I. P. zaciągnięcia zobowiązania wekslowego na rzecz A. P. (1) - i to nawet wtedy, gdyby przyjąć za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżoną na temat spotkania małżonków P. w 2012r. i pozostawienia oskarżonej karki papieru opatrzonej podpisem pokrzywdzonego.

Podkreślić należy, iż blankietem w rozumieniu art.270§2 k.k. jest „arkusz papieru z wydrukowanym tekstem, rubrykami do wypełnienia lub czysty arkusz z nadrukiem, pieczętką instytucji, firmy itp.; formularz” (Słownik... red. S. Dubisz, s. 276; Słownik..., red. M. Szymczak, s. 172; zob. też W. Kopaliński. Słownik..., s. 70). Blankietem będzie niewypełniony lub wypełniony jedynie częściowo formularz weksla, czeku, oświadczenia majątkowego, zeznania podatkowego – w konsekwencji czysty arkusz papieru opatrzone wyłącznie podpisem nie stanowi blankietu (vide:

W. Wróbel (red.), A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II Komentarz do art. 270 LEX 2017). Nie jest blankietem niewypełniona kartka papieru – jednakże wytworzenie z takiej kartki papieru (podpisanej in blanco) dokumentu może być zakwalifikowane jako jego podrobienie, przy czym z uwagi na charakter tego dokumentu (którym może być np. weksel, czy szerzej - środek płatniczy) możliwe jest potraktowanie takiego zachowania jako wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.310§1 k.k. (vide: J. Giezek (red.) Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz do art. 270 k.k., nb. 19).

W realiach niniejszej sprawy oskarżona wykorzystując czystą kartkę z podpisaną przez I. P. w celu innym niż zaciąganie zobowiązania wekslowego własnoręcznie wypisała na niej tekst weksla wytwarzając w ten sposób nowy, nieautentyczny dokument - podrobiony weksel.

Uwzględniając okoliczności, w jakich A. P. (1) zdecydowała się na podrobienie weksla poprzez naniesienie na opatrzoną jedynie podpisem I. P. czystą kartkę papieru zapisów nadających tak wytworzonemu

dokumentowi cechy
weksła, a mianowicie
jej obniżony nastrój,
poczucie bezradności i
beznadziejności
występujące w reakcji
na przedłużające się
narażenie na sytuację
stresową (związaną z
problemami małżeńskimi
i finansowymi), które
to problemy w poczuciu
A. P. (1) przerastały
jej możliwości radzenia
sobie zasadne w ocenie
Sądu było uznanie, iż
zachowanie oskarżonej
winno być potraktowane
jako wypadek mniejszej
wagi w rozumieniu
art.310§3 k.k.

Dodatkowo zachowanie
A. P. (1) wyczerpała
jednak również znamiona
przestępstwa usiłowania
oszustwa tj. z art.13§1 k.k.
w zw. z art.286§1 kk
k.k. w zw. z art.294§1
k.k.. Po tym, jak w
dniu 12 czerwca 2017r.
oskarżona zdecydowała
się dokonać sfalszowania
weksła, podjęła następnie
działania polegające na
posłużeniu się owym
podrobionym
dokumentem wekslowym
po to, by doprowadzić
I. P. do niekorzystnego
rozporządzenie mieniem
w kwocie 300.000 złotych
czyli mieniem znacznej
wartości. W tym celu
tak podrobionego przez
siebie dokumentu użyła
przed Sądem Okręgowym
w Poznaniu składając w
październiku 2017r. pozew
o zapłatę i załączając do

pozwu weksel mającego uzasadniać jej roszczenia. Do zasądzenia zadanej kwoty (wymienionej w wekslu) nie doszło jednak z uwagi na to, że I. P. jako pozwany zaprzeczył, by kiedykolwiek wystawił na rzecz A. P. (1) weksel czy wyraził wolę wystawienia takiego weksla, od początku postępowania cywilnego wskazywał też, że jego była żona mogła wykorzystać pustą kartkę papieru jedynie podpisaną przez niego w inny celu, a ostatecznie złożył zawiadomienie podejrzeniu popełnienia przestępstwa wywołując w ten sposób postępowanie karne, które legło u podstaw zawieszenia postępowania Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie sygn. akt XII C 91/20. Poszczególne zachowania oskarżonej rozłożone były zatem w czasie, przy czym od samego początku były objęte jednym z góry powziętym zamiarem – doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 300.000 zł. Oskarżona zresztą nigdy nie ukrywała swego zamiaru w tym zakresie – nawet w piśmie z 12 czerwca 2017r. wzywającym I. P. do zapłaty wskazywała wprost, że w przypadku odmowy zapłaty skieruje

sprawę do właściwego Sądu. W oparciu o powyższe zasadne było zakwalifikowanie oskarżonej jako wyczerpującego znamiona określone w art.310§1 i §3 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§2 w zw. z art.12§1 k.k..			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. P. (1)	1	1	Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art.53§1 i §2 k.k. oraz art.115§2 k.k. kwestię wymiaru kary oskarżonej za przypisane jej przestępstwo, jako <u>okoliczności obciążające</u> Sąd potraktował wypełnienie znamion określonych w kilku przepisach ustawy karnej kumulatywną kwalifikację prawną czynu oraz ciągłość czynu oskarżonej w rozumieniu art.12§1 k.k.. <u>Okolicznościami łagodzącymi</u> były natomiast: - dotychczasowa niekaralność oskarżonej za wykroczenia oraz za przestępstwa, - prowadzenie przed popełnieniem przestępstwa ustabilizowanego trybu życia, - pozytywy wywiad środowiskowy, - okoliczność, iż w zakresie przestępstwa zart.286§1 k.k. czyn oskarżonej zatrzymał się na etapie usiłowania, - podjęcie działań mających na celu pojednania się z

pokrzywdzonym
(cofnięcie powództwa o
zapłatę pismem z dnia 16
grudnia 2020r., zawarcie
pozasądowej ugody w dniu
3 lutego 2021r.).

Uwzględniając wszystkie
wyżej opisane okoliczności
oraz przyjęcie, iż
zachowanie oskarżonej
w zakresie czynu z
art.310 stanowiło wypadek
mniejszej wagi (art.310§1
i §3 k.k.) Sąd doszedł do
przekonania, iż pozwalając
one zna zastosowanie
względem oskarżonej
instytucji nadzwyczajnego
złagodzenia kary i
wymierzył A. P. (1)
karę 1 roku 8 miesięcy
pozbawienia wolności.
W ocenie Sądu kara
taka będzie adekwatną
do stopnia społecznej
szkodliwości czynu oraz
stopnia winy oskarżonej.
Mimo, iż kara ta
jest równa minimalnej
możliwej do wymierzenia
(i to przy zastosowaniu
instytucji nadzwyczajnego
złagodzenia kary) winna
być uznana za
wystarczającą surową dla
osiągnięcia celów kary
w zakresie prewencji
indywidualnej oraz
ogólnej - kara taka
winna spełnić zadania
w zakresie pogłębienia
wśród społeczeństwa
przekonania o
nieuchronności
poniesienia kary za
naruszenie porządku
prawnego i to kary
adekwatnej do stopnia
winy oraz społecznej

			szkodliwości popełnionego czynu.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Uwzględniając wniosek złożony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Sąd na podstawie podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 oraz ust. 7 i § 17 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności		

	adwokackie zasądził od oskarżonej za rzecz oskarżyciela posiłkowego I. P. kwotę 3.000 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.	
3	O kosztach sądowych Sąd orzekł w myśl zasady, że skoro to zawinione zachowanie oskarżonej koszty te spowodowało, to ona właśnie - a nie Skarb Państwa - koszty te powinna ponieść (art.627 k.p.k.).	
6. Podpis		
Poznań, 17 lutego 2021r. SSO Tomasz Borowczak		